

Arrest

nr. 291 285 van 30 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten H. CAPELLE en A. VAN
RENTERGHEM
Baron Ruzettelaan 27
8310 Brugge

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 21 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 22 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 december 2022 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaten H. CAPPELLE – A. VAN RENTERGHEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 10 maart 2003, samen met zijn toenmalige echtgenote I.D., diende op 11 maart 2003 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 8 september 2003 werd de beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 26 februari 2004 nam de commissaris-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Op 29 april 2008 werd het beroep tegen deze beslissing verworpen door de Raad van State.

1.3. Op 10 juli 2008 diende verzoeker in Zweden een verzoek om internationale bescherming in. België werd verantwoordelijk geacht voor de behandeling van dit verzoek om internationale bescherming.

1.4. In de periode 2009 tot 2016 diende verzoeker meerdere verblijfsmachtigingsaanvragen in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in. Deze werden onontvankelijk verklaard.

1.5. Verzoeker diende op 15 september 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.6. Op 22 november 2022 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 23 november 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 15/09/2021

Overdracht CGVS: 11/03/2022

U werd gehoord op 30 juni 2022 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 9u29 tot 13u17 in de Engelse taal.

A. Feitenrelaas

U beweert over de nationaliteit van Kameroen te beschikken, tot de etnie Bakosi te behoren en Christen te zijn. U bent geboren op [1979] te Nyasoso dorp, Tombel subdivisie, Kupe Muanenguba/Koupé-Manengouba divisie, zuidwestelijke regio. U woonde er samen met uw ouders en broers en zussen. Uw familie had ook een huis in een dorp genaamd Tape Etube, uw vader was er een “Chief” en jullie hadden er een chocolade – en koffieboerderij, u hielp soms met de oogst ervan en u bleef dan één tot twee weken ter plekke. U ging in Nyasoso naar de lagere school (“Presbyterian School”), u deed uw secundaire school (“First technical college”) in Muyuka te Fako, u was toen ook in Muyuka (Owe Road) zelf – bij uw tante - woonachtig. Tijdens de langere vakanties ging u in Nyasoso bij uw familie op bezoek. Na uw secundaire studies ging u naar Douala, u werkte er in een plaats waar er schepen worden gebouwd, u diende de schepen te verven via zandstralen, u werkte er tevens als elektricien bij mensen thuis. U was er ongeveer vanaf 1998-1999 tot 2003. U begon tijdens deze periode - ergens midden 2002 - een relatie met D.I.

U stelt dat het in Douala niet gemakkelijk was om er als Engelstalige een job te vinden. Iemand die er Engels sprak, werd immers “fool” of “Biafra” genoemd. Een Engelstalige diende er aldus zijn best te doen om zich er te integreren en Frans te spreken, anders was een job vinden zeer moeilijk. Voor u persoonlijk duurde het een tijdje om Frans te leren, u was immers (nog) nooit in de Franse zone geweest. In juni 2002 waren er verkiezingen te Kameroen, ADF (u corrigeert later naar SDF ofwel “Social Democratic Front”), CDU en de (toenmalige) heersende partij CPDM namen deel aan deze verkiezingen, zowel de CPDM als de SDF claimden toen de overwinning, er werd beweerd dat de overheid de verkiezingen toen had gestolen en mensen begonnen te staken en kwamen op straat in verschillende delen van Douala, waarop het leger/de gendarmes/de politie de gehele manifestatieplaats omsingelde en iedereen arresteerde (“Kare Kare” genoemd). SDF – een partij van de Anglofone buurt afkomstig - was toen immers een sterke partij, de Anglofonen waren volgens de Kameroense overheid de desbetreffende manifestatie begonnen en de Anglofonen werden dan ook op dat moment door de Kameroense autoriteiten gevisieerd. U was op dat moment aanwezig in uw huurhuis te Douala, in Omisporte (cfr. Omnisport). Zowel de politie, het leger als de gendarmerie gingen op hun beurt rond doorheen de buurt, ze gingen huis per huis gaan aankloppen binnen een bepaalde cirkel rondom de manifestatie, ook uw huis was binnen deze cirkel gelegen. Er werd bij u thuis aangeklopt door twee leden van de gendarmerie en één politiemann, u opende de deur en uw identiteitskaart werd gevraagd. Op uw identiteitskaart stond er dat u een Anglofoon was en van Engelstalige origine was. U werd dan ook – net zoals vele andere (Engelstalige) mensen - gearresteerd en naar het gendarmerie station te Douala gebracht, u werd er gedurende drie dagen vastgehouden. U werd er zeer hard geslagen en geschopt, uw been was gebroken en de littekens zouden nog steeds zichtbaar zijn. Ook werd er elektrische stroom op uw genitaliën geplaatst, om u te laten praten en te laten bekennen de partij SDF te steunen. U kwam uiteindelijk vrij doordat uw vriend genaamd I.J. u kwam zoeken en verschillende stations afgang, waarna hij via uw vader geld ontving teneinde uw borg te kunnen betalen.

U ging vervolgens naar het Tiko ziekenhuis, u was er 2,5 maanden, waarna u naar Nyasaso trok alwaar u één maand verbleef. U wou niet langer blijven na wat er u was overkomen, indien u immers nog iets zou doen, zou u in de gevangenis kunnen belanden. In januari 2003 heeft u uiteindelijk – samen met uw

toenmalige echtgenote D.I. - Kameroen verlaten, een man afkomstig van Buea doch woonachtig te Europa zou voor u en uw toenmalige vriendin I. alle documenten hebben geregeld. U keerde sindsdien nooit meer naar Kameroen terug.

U haalt verder nog de Engelstalige oorlog te Kameroen aan, deze was in 2017 begonnen en is nog steeds aan de gang. Het leger was bij uw oude moeder gekomen enkele maanden voordat ze was overleden, mensen waren vervolgens naar de bossen gevlucht. U vreest dat u bij een terugkeer van Europa naar Kameroen, als Anglofoon, zal worden beschuldigd vanuit Europa de oorlog te Kameroen te hebben gesponsord – hoewel u hier niet bij betrokken was en geen geld had om enige steun te bieden of om vergaderingen bij te wonen – en er bij aankomst op de luchthaven in de gevangenis zal belanden. Ook werd u reeds eerder gearresteerd in het kader van de Anglofone crisis, in een politiestation/gendarmerie wordt er steeds een fotokopie van uw identiteitskaart genomen en worden de dossiers bijgehouden. Dit zal dan ook bij uw aankomst in de luchthaven (te Douala of Yaoundé) worden nagegaan.

U stelt ten slotte nog dat u zich hier heeft geïntegreerd, uw voormalige echtgenote D.I. is tevens woonachtig in België, samen met jullie twee kinderen C. en O., zij verblijven allen alhier op legale wijze (via regularisatie). Jullie gingen ondertussen wel uit elkaar en u heeft momenteel alhier een relatie met V.D., zij heeft de Belgische nationaliteit, jullie zijn samenwonend. Uw kinderen hebben hun vader alhier nodig, uw dochter C. heeft uw financiële hulp nodig voor de universiteit. Uw huidige vrouw V. helpt u tevens enorm, zij wordt evenwel 50 jaar en heeft twee operaties gehad, u dient haar aldus op uw beurt dan ook te helpen.

U legt ter staving van onderhavige asielaanvraag volgende stukken neer: een "Passport Enrollement Procedure for Cameroonians/Documents Required", een "Pre-Enrolment Application" d.d. 12 december 2016, uw Kameroens paspoort (nummer (...)) en geldig van 08 december 2011 tot 08 december 2016) op naam van N.W.E. (°(...) 1979 te Nyasoso), uw Kameroens paspoort (nummer (...)) en geldig van 12 december 2016 tot 12 december 2021) op naam van N.W.E. (°(...) 1979 te Nyasoso) en e-mail d.d. 28 december 2021 in verband met een aanvraag voor een (identiteits)document; een document van "The High Court of Kupe – Muanenguba Judicial Division Holden at Bangem" d.d. 28 juli 2010 en uw Birth Certificate d.d. 28 juli 2010 met beëdigde vertaling d.d. 26 november 2020; een "uittreksel uit het bevolkingsen wachtregister" d.d. 15 oktober 2011, een "uittreksel uit het bevolkingsregister" d.d. 01 december 2020 en een attest van gezinssamenstelling d.d. 13 oktober 2021; een "akte uit de registers van de burgerlijke stand" op naam van uw beide dochters C.N.N.D. en O.N.N.D.; een afspraak voor een sollicitatiegesprek d.d. 19 april 2022 en "een contract uitzendarbeid arbeider" voor 13 mei 2022 en loonfiches; de conclusie van de jeudrechtbank te Kortrijk d.d. 08 november 2010, een "attest van klachtneerlegging" d.d. 26 augustus 2016 bij de Politiezone van PZ Brugge, een betalingsbewijs voor het schoolgeld van uw kinderen en tickets ten bewijze dat u uw kinderen gaat ophalen en terug brengt; een aangetekend schrijven van de Gerechtsdeurwaarder d.d. 07 maart 2011 en betalingsbewijzen van het postkantoor dat u uw huishuur zou betalen; een "Detail historiek d.d. 22 december 2021 omtrent een overschrijving te Douala en twee foto's van uzelf met uw gezin.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er kan vooreerst worden opgemerkt dat u op 11 maart 2003 alhier bent aangekomen - met uw toenmalige echtgenote D.I. – en u hier dezelfde dag een eerste Belgische asielaanvraag indiende naar aanleiding van een controle op de luchthaven van Deurne (als zijnde een vertrekkend passagier, u wou immers toen naar Engeland gaan). U maakte op dat moment gebruik van een vervalst Portugees paspoort op naam van S.A.D.J. Uw asielaanvraag diende u dan weer in onder de valse identiteit D.I.W., de Zuid-Afrikaanse nationaliteit bezittend en tot de etnie Zulu behorend. Ook over uw familieleden en uw verschillende woonplaatsen legde u in het kader van uw eerste Belgische asielaanvraag frauduleuze verklaringen af. U gaf immers aan dat uw vader genaamd J.D. zou zijn omgekomen in 1980 tijdens een rally van het "African National Congress" (ANC) (te Zuid-Afrika), waarop uw moeder M.D. naar Kameroen zou zijn getrokken. U gaf toen op frauduleuze wijze aan dat ook uzelf en uw broer R. toen van Zuid-Afrika naar Kameroen zouden zijn gegaan, ondermeer naar Tombel en Muyuka. U verklaarde, wederom frauduleus, op 01

januari 2002 dan weer terug naar Zuid-Afrika te zijn gegaan, meer bepaald naar Durban. U zou er toen met I.D. zijn gehuwd. Uw asielaanvraag werd negatief afgesloten op 26 februari 2004 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Hiertegen werd op 30 maart 2004 een beroep aangetekend bij de Raad van State (verzoek tot schorsing), op 29 april 2008 werd dit verzoek verworpen. Op 14 augustus 2008 werd er een overname via de Dublin akkoorden toegestaan, u was immers aangetroffen te Zweden (asielaanvraag aldaar d.d. 10 juli 2008) en u maakte er gebruik van de identiteit E.N.W. (°(...) 1987 te Nyasoso – Kameroen). U werd tevens nog te Duitsland aangetroffen op 27 oktober 2008. U werd vervolgens terug overgedragen naar België en u kreeg alhier een bevel om het grondgebied te verlaten. Op 22 juli 2009 diende u in België een eerste aanvraag artikel 9bis (humanitaire regularisatie) in, dit op basis van een vals Zuid-Afrikaans paspoort op naam van D.I.W., op 14 juni 2020 werd deze aanvraag onontvankelijk verklaard wegens geen geldige identiteitsdocumenten (zie verslag d.d. “inbreuken op de wetgeving inzake het verblijf van vreemdelingen”: uw Zuid-Afrikaans paspoort (nr. (...) en geldig van 04 juli 2007 tot 03 april 2017) bleek “echt” te zijn doch er werden vervalsingen op aangebracht, immers de folie van de identiteitsgegevens was vervangen door een kopij/zelf gemaakte identiteitspagina alsook de foto was gemanipuleerd. Vervolgens werd u van 14 juni 2010 tot 08 juli 2010 in het gesloten Centrum voor Illegalen te Brugge ondergebracht, op 16 juni 2010 kwam u ondertussen met uw echte Kameroense nationaliteit op de proppen. Op 29 juni 2010 werd u geïnterviewd door Mr. E. van de Kameroense ambassade, alwaar u verklaarde een Zuid-Afrikaanse vader en een Kameroense moeder te hebben, tijdens de apartheid zouden jullie naar Kameroen zijn gevlucht. Van zodra de apartheid zou zijn opgeheven, zou uw vader met zijn kinderen naar Zuid-Afrika zijn terug gekeerd, in Zuid-Afrika zou uw vader u de naam D.I.W. hebben gegeven. U stelde uzelf als Kameroener te beschouwen, er werd u door de Kameroense ambassade aangeraden om uw geboorteakte in Kameroen op te vragen en daarna een paspoort aan te vragen, zo zou u een nieuwe regularisatieaanvraag kunnen indienen. U diende op 15 april 2011 een tweede aanvraag artikel 9 bis in, ditmaal op basis van een valse Kameroense identiteitskaart (nr. (...)) op naam van D.I.W., op 14 oktober 2011 werd deze aanvraag wederom onontvankelijk gezet wegens geen geldige identiteitsdocumenten. U diende op 20 december 2011 een derde aanvraag 9 bis in, ditmaal op basis van uw echt Kameroens paspoort op naam van N.W.E., deze aanvraag werd onontvankelijk gezet op 09 september 2014 (geen buitengewone omstandigheden). Op 15 maart 2016 diende u uw vierde aanvraag artikel 9 bis in, ook deze werd op 18 januari 2018 onontvankelijk afgesloten (al deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier). U diende vervolgens op 15 september 2021 – en aldus overigens maar liefst meer dan 17 jaar na de weigeringsbeslissing in het kader van uw eerste Belgische asielaanvraag d.d. 26 februari 2004 – een tweede asielaanvraag alhier in. U verklaarde ditmaal te luisteren naar de naam N.W.E (°(...)1979 te Nyasoso) en de Kameroense nationaliteit te hebben, u stelde verder van etnie Bakosi te zijn en een Christen te zijn. U voegde ter staving van uw identiteit volgende documenten toe: een “Passport Enrolment Procedure for Cameroonians/Documents Required”, een “Pre-Enrolment Application” d.d. 12 december 2016, uw Kameroens paspoort (nummer (...) en geldig van 08 december 2011 tot 08 december 2016) op naam van N.W.E (°(...) 1979 te Nyasoso), uw Kameroens paspoort (nummer (...) en geldig van 12 december 2016 tot 12 december 2021) op naam van N.W.E (°(...) 1979 te Nyasoso), een e-mail d.d. 28 december 2021 in verband met een aanvraag voor een (identiteits)document; een document van “The High Court of Kupe – Muanenguba Judicial Division Holden at Bangem” d.d. 28 juli 2010 en uw “Birth Certificate” d.d. 28 juli 2010 met beëdigde vertaling d.d. 26 november 2020. U verklaarde verder voor het Commissariaat-generaal in het kader van uw tweede asielaanvraag nog nooit in Zuid-Afrika te zijn geweest noch enige link met dit land te hebben, enkel één neef zou er woonachtig zijn (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 30 juni 2022 pagina 4, hierna genoemd cgvs p. 4). U tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 30 juni 2022 gevraagd om welke redenen u (meermaals) andere (en valse) persoonsgegevens zou hebben gebruikt, gaf u aan dat een zekere E.J. u – en uw toenmalige echtgenote I. – naar hier zou hebben gebracht en alles voor jullie zou hebben gedaan en zou hebben georganiseerd (cgvs p. 3). Deze man zou hebben gesteld jullie naar Engeland te zullen brengen, u zou toen zeer jong zijn geweest en deze man zou de beslissingen voor u hebben genomen (cgvs p. 4). Verder haalde u ook nog aan moeilijkheden met uw ex-partner I. te hebben gekend voor wat betreft het omgangsrecht met jullie twee kinderen (cgvs p. 3-5). Het is evenwel ten zeerste opmerkelijk dat u op 11 maart 2003 een eerste maal alhier asiel zou hebben ingediend onder de valse identiteit D.I.W. n, de Zuid-Afrikaanse nationaliteit bezittend en tot de etnie Zulu te behoren, terwijl u pas in het kader van uw derde aanvraag artikel 9 bis d.d. 20 december 2011 – en aldus ruim acht jaar later en na een vervalst Zuid-Afrikaans paspoort en een valse Kameroense identiteitskaart te hebben voorgelegd - uw echte Kameroense paspoort met uw ware identiteitsgegevens in België zou voorleggen en u pas op 15 september 2021 een tweede asielaanvraag alhier op basis van uw echte identiteitsgegevens zou indienen. Dat een zekere E.J. uw reis in 2003 van Kameroen naar België zou hebben georganiseerd en u daardoor (ver)vals(t)e identiteitsgegevens zou hebben gebruikt, weet dan ook niet te verklaren waarom u er zelf voor zou hebben

gekozen om deze foutieve identiteitsgegevens jarenlang en over verscheidene Belgische procedures heen veelvuldig op frauduleuze wijze te blijven hanteren en op die manier de Belgische overheid bewust jarenlang trachten te misleiden.

Ook voor wat betreft uw asielrelaas legde u compleet tegenstrijdige verklaringen af. Zo gaf u in het kader van uw eerste asielaanvraag d.d. 11 maart 2003 het volgende aan: uw oom genaamd Z. zou op 10 februari 2022 zijn gearresteerd door de politie te Zuid-Afrika, de volgende dag zou zijn lichaam zijn gevonden; er zouden toen dreigbrieven naar u zijn verstuurd, u zou de rechten van uw grond te Mbazwana moeten laten vallen; op 23 april 2003 zou een vriend van uw oom, A., zijn doodgeschoten; op 20 februari 2002 zou u zijn bedreigd en zouden de documenten van uw eigendom wederom zijn geëist; op 02 juni 2002 zou uw broer R. in elkaar zijn geslagen en zou uw echtgenote zijn verkracht; op 20 juli 2002 zou uw broer R. zijn doodgeschoten; toen u op een bepaald moment met uw vriend B. aan het wandelen zou zijn geweest, zouden twee agenten B. hebben willen arresteren en zou hij in zijn voet zijn geschoten, u zou daarna zijn opgepakt en naar het politiekantoor in Sint-Petersburg en Durban zijn gebracht, dit gezien u slagen aan een agent zou hebben toegebracht en niet voor een convocatie zou zijn komen opdagen. Op 26 februari 2004 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een weigeringsbeslissing. Er werden volgens het Commissariaat-generaal tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw verklaringen en deze van uw toenmalige echtgenote I., dit over ondermeer jullie woning, de bezoeken die u al dan niet aan uw echtgenote in het ziekenhuis zou hebben gebracht, de aanwezigheid van uw broer R. op jullie huwelijk, de aanwezigheid van I. op de begrafenis van uw broer R. en de begraafplaats van uw broer. Omtrent het landprobleem (met een zekere R.L.) werd er door het Commissariaat-generaal geoordeeld dat er geen documenten werden voorgelegd in dit kader en u niet zou hebben geweten hoe groot het stuk land precies zou zijn geweest. Ook de exacte toedracht voor wat betreft de dood van uw oom, broer R. en A., zou u niet hebben kunnen duiden (geen bewijs omtrent de exacte motieven). Ook het feit dat een agent u zomaar zou hebben geholpen om te ontsnappen, werd niet geloofwaardig bevonden. Tijdens uw tweede Belgische asielaanvraag d.d. 15 september 2021 stelde u dan weer in Douala (Kameroen) in juni 2002 te zijn gearresteerd door de gendarmerie/politie en er gedurende drie dagen te zijn vastgehouden, waarna u onder borg zou zijn vrijgekomen. Men kan dan ook logischerwijze niet inzien dat iemand die beweert een gegronde vrees voor vervolging jegens zijn land van herkomst te koesteren, tijdens zijn eerste asielaanvraag d.d. 11 maart 2003 niet alleen compleet frauduleuze verklaringen over zijn identiteits- en familiale gegevens, land van nationaliteit en asielrelaas zou afleggen, doch ook nog eens dermate lang – namelijk meer dan 17 jaar – zou wachten om tijdens zijn tweede asielaanvraag d.d. 15 september 2021 pas de ware toedracht en zijn werkelijke vrees voor vervolging – en ditmaal jegens Kameroen in plaats van jegens Zuid-Afrika - kenbaar te maken. Dit maakt dan ook dat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde motieven in het kader van uw tweede asielaanvraag reeds bij voorbaat in ernstige mate kan worden betwist.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt. U gaf aan dat u in juni 2002 door twee leden van de gendarmerie en één politiemann zou zijn gearresteerd, u zou vervolgens naar het gendarmerie station te Douala zijn gebracht en u zou er gedurende een drietal dagen zijn vastgehouden (cgvs p. 15-16). Er kan vooreerst in dit kader worden opgemerkt dat u zelf aangaf dat er in juni 2002 verkiezingen zouden zijn geweest te Kameroen, zowel de (toenmalige) heersende partij CPDM als de SDF – een op dat moment sterke en voornamelijk op Anglofonen gerichte partij - zouden toen de toenmalige overwinning hebben geclaimd, er zou toen zijn beweerd dat de overheid de verkiezingen zou hebben gestolen en (Anglofone) burgers zouden in dit kader zijn beginnen te staken en zouden op straat zijn gekomen in verschillende delen van Douala, waarop het leger/de gendarmes/de politie de gehele manifestatieplaats zou hebben omsingeld, van deur tot deur zou zijn gegaan en iedereen binnen deze manifestatieperimeter zou hebben gearresteerd (naar uw mening "Kare Kare" genoemd) (cgvs p. 8-9 en 14-15). In dit kader zou er dan ook bij u, op dat moment in een huurhuis te Douala woonachtig, zijn aangeklopt, u zou uw identiteitskaart hebben moeten tonen, hieruit zou hebben gebleken dat u een Anglofoon zou zijn geweest (cgvs p. 15). Gezien volgens de Kameroense overheid Anglofonen deze staking – gericht tegen de overheid - zouden zijn begonnen, immers de SDF partij zou van de Anglofone buurt afkomstig zijn en zou zijn aanhangers bij deze groep vinden, zou ook u als Anglofoon mee zijn gearresteerd (cgvs p. 15). Dat u éénmalig door de Kameroense autoriteiten in juni 2002 zou zijn gearresteerd gezien er op dat moment een manifestatie door de Anglofonen te Douala zou hebben plaatsgevonden, dit ten gevolge van de toenmalige verkiezingsuitslag, waarbij de toenmalige heersende overheidspartij CPDM de overwinning zou hebben gestolen van de SDF - een politieke partij die zijn steun zou vinden bij de Anglofonen -, waardoor de Kameroense overheid random de demonstrerende Anglofonen – waaronder uzelf - zou zijn beginnen arresteren, wijst allesbehalve op een systematische en

doelgerichte vervolging jegens u door de Kameroense autoriteiten. U gaf overigens zelf aan geen politieke te zijn geweest te Kameroen en u niet te hebben ingelaten met politieke zaken (cgvs p. 9), uit uw verklaringen blijkt verder ook dat u niet zelf aan de desbetreffende betoging in juni 2002 zou hebben deelgenomen doch u zich toen gewoon in uw huurhuis te Douala, toevallig gelegen binnen de cirkel van het manifestatiegebied, zou hebben bevonden, waardoor u net als alle andere Anglofonen zich binnen deze cirkel bevindend, zou zijn gearresteerd (cgvs p. 14-15). U gaf verder zelf nog aan dat het leger de gehele plaats zou hebben omsingeld en iedereen/vele mensen zou(den) zijn gearresteerd en naar het Commissariaat zouden zijn gebracht (cgvs p. 9 en 15). U vervolgens gevraagd of er nog mensen toen zouden zijn gearresteerd, bevestigde u dit met "ja veel mensen", mensen (Anglofonen) zouden willekeurig zijn gearresteerd toen, sommige Francofonen zouden terug vrij zijn gelaten (cgvs p. 15). U vertelde nog dat de Kameroense overheid met grote trucks zou zijn gekomen en er bijna 25 mensen in één truck zouden hebben gezeten (cgvs p. 15). Toen u in de gendarmerie zou zijn aangekomen, zouden er vijf Francofonen vrij zijn gelaten (cgvs p. 15). U gaf verder nog aan dat u er drie dagen zou zijn opgesloten in het gendarmerie station te Douala (cgvs p. 15), u zou er zijn mishandeld en u zou hebben dienen toe te geven SDF te steunen, gezien u een Anglofoon zou zijn (cgvs p. 9 en 15-16). U zou verder van niets zijn beschuldigd (cgvs p. 15). Ten slotte blijkt uit uw verklaringen dat u na drie dagen opsluiting op borg zou zijn vrijgelaten - uw vriend I.J. zou u immers zijn beginnen zoeken na uw verdwijning, hij zou u hebben weten traceren en zou via uw vader aan een borgsom zijn geraakt -, er zou toen enkel zijn gesteld dat u niet meer opnieuw zou mogen worden gearresteerd (cgvs p. 16). Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat u stelde vervolgens gedurende 2,5 maanden in het ziekenhuis van Tiko te hebben verbleven, dit ten gevolge van de ondergane mishandeling in het gendarmerie station, doch u hiervan geen enkel medisch document weet voor te leggen (cgvs p. 17). Uw toenmalig behandelend arts zou immers ondertussen overleden zijn (cgvs p. 13 en 17). U gevraagd of u deze documenten niet via iemand anders zou kunnen bekomen, ontkende u dit, de dokters zouden hun eigen patiënten hebben, u zou enkel uw toenmalige dokter kunnen contacteren omtrent uw desbetreffend dossier, u zou niet weten of een andere dokter uw dossier zou kunnen traceren (cgvs p. 17).

U verklaarde ten slotte, na 2,5 maanden in het Tiko ziekenhuis te hebben verbleven, gedurende één maand in Nyasoso bij uw vader te zijn geweest, waarna u zou hebben besloten om Kameroen te verlaten en u in januari 2003 effectief zou zijn vertrokken (cgvs p. 17). U zou er immers niet hebben willen blijven door wat ze met u eerder zouden hebben gedaan, als u nog iets zou doen, zou u in de gevangenis kunnen belanden (cgvs p. 17). U gevraagd of u nog problemen zou hebben gekend toen, ontkende u dit, u zou geen andere problemen hebben gehad (cgvs p. 17). U gevraagd of de reden van uw vertrek uit Kameroen uw arrestatie van juni 2002 zou zijn geweest, u hierdoor schrik zou hebben gekregen dat u alsnog – indien u ergens bij betrokken zou geraken – in de gevangenis zou belanden, bevestigde u dit (cgvs p. 17).

Uit uw verklaringen blijkt aldus overduidelijk dat u - als Anglofoon en net zoals vele andere Anglofonen - éénmalig willekeurig door de Kameroense autoriteiten in juni 2002 zou zijn gearresteerd te Douala. U zou verder na drie dagen op borg in vrijheid zijn gesteld, na 2,5 maanden in het Tiko ziekenhuis en één maand bij uw vader in Nyasoso te hebben verbleven, zou u Kameroen – in januari 2003 – hebben verlaten, u zou in deze periode geen problemen meer hebben gekend. Dergelijke éénmalige willekeurige arrestatie en driedaagse opsluiting – met vervolgens vrijheid op borg - door de Kameroense autoriteiten wijst dan ook allesbehalve op een systematische en doelgerichte vervolging jegens u door deze autoriteiten.

U haalt verder nog de Engelstalige oorlog te Kameroen in het algemeen aan, deze zou in 2017 zijn begonnen en nog steeds aan de gang zijn (cgvs p. 8-9 en 13). Het leger zou bij uw oude moeder zijn gekomen enkele maanden voordat ze zou zijn overleden (cfr. in 2021?), mensen zouden vervolgens naar de bossen hebben dienen te vluchten (cgvs p. 8-9). U zou dan ook bij een terugkeer naar Zuid Kameroen, alwaar er een oorlogszone zou zijn, mensen zouden vechten en iedereen er politie zou zijn, vrezende te worden neergeschoten, als jong persoon zou je immers een verdachte zijn (cgvs p. 19). Uw broer zou immers een bewaker zijn geweest, zijn kinderen zouden in Nigeria zijn, ook uw zus haar man zou bij de gendarmerie zijn geweest en overleden zijn (cgvs p. 19). Uit uw verwijzing naar de algemene situatie en de algehele Engelstalige crisis te Kameroen, kan er evenwel geen persoonlijke gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, worden afgeleid, en u haalde ook geen redenen aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten.

U haalde verder nog aan dat uw vader – net zoals uw grootvader - een dorpschef van het dorpje Tape Etube te Kameroen zou zijn geweest, zij zouden in dit kader de gemeenschap hebben dienen samen te houden en kleine problemen zoals landconflicten hebben moeten oplossen (cgvs p. 19). Dergelijke chiefs zouden een doelwit zijn geweest gezien ze de overheid zouden hebben gesteund, uw vader zou evenwel nooit hebben moeten vluchten in dit kader gezien er toen geen oorlog zou hebben gewoed (cgvs p. 20).

Hoewel u bij de Dienst Vreemdelingen zaken stelde u uw moeder en twee zussen reeds verloren zou zijn geweest omdat uw vader een chef zou zijn geweest en dat veel chefs er zouden worden gere-localiseerd (zie "Verklaring Volgend Verzoek" d.d. 09 maart 2022), gaf u voor het Commissariaat-generaal d.d. 30 juni 2022 aan dat uw familie verder in dit kader geen problemen zou hebben gekend te Kameroen, uw broer zou enkel zijn geweigerd om een chieft te worden aldaar - dit ten gevolge van de heersende oorlog - waardoor er momenteel wetteloosheid zou heersen (cgvs p. 19-20). U heeft in dit kader dan ook geen persoonlijke vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ingeroepen bij een mogelijke terugkeer naar Kameroen en u haalde ook geen redenen aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten.

U zou verder nog vrezen dat u bij een terugkeer van Europa naar Kameroen, als Anglofoon, zal worden beschuldigd vanuit Europa de oorlog te Kameroen te hebben gesponsord – hoewel u hier niet zelf bij betrokken zou zijn geweest en geen geld zou hebben gehad om enige steun te bieden of om vergaderingen bij te wonen – en u er bij aankomst op de luchthaven in de gevangenis zal belanden (cgvs p. 13-14). Ook zou u reeds eerder zijn gearresteerd in het kader van de Anglofone crisis, in een politiestation/gendarmerie zou er steeds een fotokopie van uw identiteitskaart worden genomen en zouden de dossiers worden bijgehouden (cgvs p. 18). Dit zou dan ook bij uw aankomst in de luchthaven (te Douala of Yaoundé) worden nagegaan (cgvs p. 18). U geeft in dit kader aan dat het lang geleden zou zijn, doch er geen documenten zouden worden weggegooid, ze zouden de dossiers en hun papierwerk altijd bijhouden (cgvs p. 18). Uw identiteitskaart/dossier zou dan ook in het station te Douala zijn bijgehouden, doch er zou in Kameroen vanaf 2000 een geautomatiseerde identiteitskaart zijn gekomen, dit in opvolging van de papieren Kameroense identiteitskaart, ook u zou reeds in het bezit zijn geweest van deze geautomatiseerde versie toen (cgvs p. 18-19). U gevraagd of u niet zeker zou weten of u nog problemen in het kader van uw vorige arrestatie zou kunnen hebben, gaf u het volgende aan: "Ja, ik weet niet, het is moeilijk voor me om exact te zeggen of het nog geconnecteerd is aan me, wat wel 100% zeker is, ik ben in Europa, in België, naar Kameroen, ze nemen mijn info, checken het, dan deed ik dat, wat gaat er gebeuren. Dat ik gearresteerd was en in borg vrij ben, nog iets doen en in de gevangenis" (cgvs p. 18). U gevraagd of het niet zou kunnen dat uw naam enkel in het station in Douala zou staan gekend, ontkende u dit, via deze geautomatiseerde identiteitskaart zou alles dan ook te Kameroen in één systeem worden gezet, ze zouden nu alles kunnen zien, zoals dat u via borg vrij zou zijn gekomen (cgvs p. 19). U nogmaals gevraagd of u aldus zou vermoeden dat, gezien u een geautomatiseerde identiteitskaart te Kameroen zou hebben gehad en u er (éénmalig) zou zijn gearresteerd en op borg zou zijn vrijgelaten, uw naam overal zou staan gekend, bevestigde u dit: "Ja het zal er nog zijn, dat weet ik, het is nog steeds daar. Als je Anglofoon bent, naar politiestation, ze profileren u, van 2000 begonnen ze, dingen in de computer, je doet ergens iets, certificaat dat je geen veroordelingen hebt, heb je nodig in politiestation, voor werk. In 1997 was dat niet, van 2000, 2001, 2003, werk zoeken, naar politiestation, zo een certificaat nodig. Als je er gaat, de politie checkt uw identiteitskaart. Als je nooit veroordeeld werd, je krijgt het, voor een job. Zo doen ze het. Ik weet in Kameroen, Anglofonen, Anglofools worden ze genoemd in het Frans. Dat is de reden, mensen willen onafhankelijk zijn op zichzelf, ze worden gedood op straat, houden een kleine palmboom vast, genoeg is genoeg" (cgvs p. 19). U gevraagd of u aldus zou denken problemen te kunnen krijgen in Kameroen enkel indien u ergens bij betrokken zou geraken, dit omdat uw naam in het systeem zou zitten, gaf u het volgende aan: "Als ik België verlaat, ik zet mijn been er, direct ze nemen mijn documenten en checken. Dat profiel is er, want ze hebben een centraal systeem" (cgvs p. 19). Er kan in dit kader vooreerst worden opgemerkt dat u, voor wat betreft de door u genoemde éénmalige arrestatie door de Kameroense autoriteiten te Douala van juni 2002, zelf had aangegeven na drie dagen opsluiting in de gendarmerie te Douala gewoonweg op borg te zijn vrijgelaten (cgvs p. 16). Er zou toen enkel zijn gesteld dat, indien u nogmaals zou worden gearresteerd, u in de gevangenis zou kunnen belanden: "Ze zeiden enkel, nog gearresteerd worden, in de gevangenis belanden, want als je van daar niet vrij komt via borg, is het de gevangenis. In Kameroen je mag maar drie dagen in een politiestation blijven, daarna naar de gevangenis" (cgvs p. 16). U verduidelijkt dat u een gendarmerie dossier zou hebben gehad, indien ze u zouden betrappen, zou u kunnen gearresteerd worden en in de gevangenis kunnen belanden (cgvs p. 16). U weet in dit kader dan ook niet aannemelijk te maken dat de dato november 2022 – en aldus maar liefst 20 jaar na de door u aangehaalde arrestatie te Douala van juni 2002 – de fotokopie van uw identiteitskaart en/ of uw dossier nog steeds door de Kameroense autoriteiten zou worden bijgehouden, temeer daar dit een éénmalige willekeurige arrestatie zou hebben betroffen waarbij u na drie dagen onder borg gewoonweg terug zou zijn vrijgelaten. Betreffende het door u aangehaalde gegeven dat u op borg zou zijn vrijgelaten onder de voorwaarde niet meer bij iets betrokken te geraken noch te worden gearresteerd, gezien u dan in de gevangenis te Kameroen zou belanden (cgvs p. 16), kan er worden opgemerkt dat u een mogelijke "nieuwe" arrestatie te Kameroen allesbehalve hard weet te maken en dat dit louter hypothetisch blijft en nergens enige objectieve concrete grond vindt. U zou verder nog vrezen dat u bij een terugkeer van Europa naar Kameroen, als Anglofoon, zal worden beschuldigd vanuit Europa de oorlog te Kameroen te

hebben gesponsord en er bij aankomst op de luchthaven alsnog in de gevangenis te belanden (cgvs p. 13-14). Er kan vooreerst worden gesteld dat u zelf hebt aangegeven hier zelf niet bij betrokken te zijn geweest en zelf geen geld te hebben gehad om ook maar enige steun te bieden of om vergaderingen bij te wonen (cgvs p. 13-14). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal verder beschikt (COI Focus "Cameroun. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays." d.d. 16 mei 2022 (update) (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun._le_traitement_reserve_par_les_autorites_nationales_a_leurs_ressortissants_de_retour_dans_le_pays_2 waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt verder niet dat verzoekers om internationale bescherming die terugkeren of verwijderd worden naar Kameroen louter omwille van hun verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico lopen blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In het kader van een terugkeer of een verwijdering vanuit België geven de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) geen informatie door aan ambassades over het feit of de terugkeerder al dan niet internationale bescherming heeft aangevraagd. Voorts blijkt dat de Kameroense grenspolitie bij aankomst op het Kameroens grondgebied controles uitvoert aangaande de identiteit, de nationaliteit, het toegangs- en verblijfsrecht en eventueel vragen stellen over het verblijf in het buitenland. Volgens de bronnen houden ook de inlichtingendiensten, de douane en de fytosanitaire diensten controles bij aankomst in de luchthaven. Verschillende bronnen vermelden dat personen die in het kader van een repatriëring terugkeren, opgewacht worden door de luchthavenpolitie en onderworpen worden aan een individueel onderzoek. Een specifieke controle is van toepassing voor gerepatrieerden die geregistreerd staan bij de Kameroense autoriteiten voor politieke activiteiten tegen de staat, het bedreigen van de nationale veiligheid, of die gezocht worden voor criminele daden. Deze personen worden bij aankomst gearresteerd, kunnen vastgehouden worden en voor het gerecht gebracht. Gelet op bovenstaande vaststellingen hebt u echter niet aangetoond in voornoemde situatie te belanden bij terugkeer.

Wat betreft de terugkeer van Engelstalige Kameroeners na een verblijf in België (of Europa), meldt de meerderheid van de bronnen dat er geen verschil is in de behandeling en controles uitgevoerd door de autoriteiten bij aankomst in de luchthaven naargelang de persoon Engelstalig of Franstalig is. Enkel personen met een crimineel verleden of met politieke activiteiten tegen de staat kunnen problemen ondervinden met de autoriteiten bij terugkeer. Een bron preciseert dat personen die een standpunt innemen ten gunste van de separatistische zaak niet per se problemen kennen. Dezelfde bron stelt dat personen die een link hebben met separatistische activisten een routine onderzoek ondergaan, zonder verdere problemen te kennen. Verschillende bronnen zijn het erover eens dat Engelstaligen die wél problemen kennen bij hun terugkeer, personen zijn die ervan verdacht worden een actieve rol te spelen in het conflict, meer bepaald het financieren en/of bevoorraden van separatistische groeperingen. Een verdacht persoon wordt onderworpen aan een vooronderzoek bij aankomst in de luchthaven en kan ter plaatse vastgehouden worden gedurende het onderzoek. Indien de situatie niet opgehelderd wordt en verder onderzoek nodig blijkt, kan de persoon vervolgens aangehouden worden. Eén bron stelt weliswaar dat Engelstaligen onderworpen worden aan een diepgaandere ondervraging en doorzoeking van bagage en documenten. Zij riskeren représailles of vasthouding wanneer de verdenkingen niet worden opgeheven gedurende de bevraging. Kortom, behoudens een grondiger onderzoek bij aankomst op de luchthaven, riskeren Engelstaligen die terugkeren na een verblijf in België of Europa geenszins op systematische basis problemen te kennen bij terugkeer.

Gelet op het voorgaande kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Kameroense autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Kameroen vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.

Het door u neergelegde "uittreksel uit het bevolkings- en wachtregister" d.d. 15 oktober 2011, "het uittreksel uit het bevolkingsregister" d.d. 01 december 2020 en het "attest van gezinssamenstelling" d.d. 13 oktober 2021 tonen enkel aan dat u samen zou hebben gewoond met uw huidige partner D.V.S.D.

De door u neergelegde "Akte uit de Registers van de Burgerlijke Stand" bewijst dan weer enkel dat uw dochter C.N.N.D. op (...) te Vilvoorde zou zijn geboren en dat uw dochter O.N.N.D. op (...) 2004 te Vilvoorde zou zijn geboren. Er kan voor de volledigheid nog worden vermeld dat u, als vader, op deze beide aktes staat vermeld onder uw valse naam I.W.D. (geboren te Duben Town – Zuid-Afrika). Uit de door u neergelegde conclusie van de jeudrechtbank te Kortrijk d.d. 08 november 2010 blijkt dat u en uw voormalige echtgenote I.D. gezamenlijk het ouderlijk gezag zouden uitoefenen over jullie kinderen C.N.N.D en O.N.N.D. U stelt verder nog dat u naderhand alsnog moeilijkheden voor wat betreft deze omgangsregeling zou hebben gekend en uw voormalige echtgenote de kinderen niet tot bij u zou hebben willen brengen, waarop u een klacht zou hebben ingediend bij de politie, u voegt dan ook in dit kader "een attest van klachtneerlegging" d.d. 26 augustus 2016 bij de Politiezonde van PZ Brugge toe. Er kan in dit kader nog worden gesteld dat dergelijke problemen niet onder de asielpprocedure vallen en u hiervoor effectief de geijkte procedures dient te volgen. Uit het betalingsbewijs voor het schoolgeld van uw kinderen en de tickets ten bewijze dat u uw kinderen zou gaan ophalen en wederom terug zou brengen, blijkt enkel dat u in dit kader effectief uw verantwoordelijkheid als vader zou opnemen. Met de twee foto's van uzelf met uw gezin wenst u dan weer louter te staven dat jullie altijd samen zouden zijn en u alles voor de kinderen zou doen.

De door u neergelegde afspraak voor een sollicitatiegesprek d.d. 19 april 2022, "het contract uitzendarbeid arbeider" voor 13 mei 2022 en de loonfiches, tonen aan dat u werkbereid bent, wat lovenswaardig is doch bovenstaande niet weet om te buigen.

De betalingsbewijzen van het postkantoor staven dan weer louter dat u uw huur zou betalen, u zou immers zijn gestopt met uw huishuur te betalen en u legt in dit kader een "aangetekend schrijven van de Gerechtsdeurwaarder" d.d. 07 maart 2011 voor. Er kan in dit kader worden opgemerkt dat men logischerwijze kan verwachten van iemand die in België woonachtig is en alhier een woning huurt, deze persoon zijn huishuur op een correcte wijze betaalt.

U legt ten slotte niet uit wat het door u neergelegde "Detail historiek d.d. 22 december 2021" - omtrent een geldtransactie te Douala - verder nog zou weten bij te dragen aan onderhavige asielaanvraag.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus "Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire." dd. 19 november 2021) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala/ Yaoundé waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precare omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Franstalig Kameroen vestigt. U gaf immers zelf aan dat u zich na uw secundaire studies in Douala zou hebben gevestigd, u zou er hebben gewerkt in een plaats waar er schepen zouden worden gebouwd, u zou er schepen hebben dienen te verven via zandstralen, u zou er ook als elektricien hebben gewerkt bij mensen thuis (cgvs p. 8). U zou er ongeveer vanaf 1998-1999 tot 2003 zijn geweest (cgvs p. 8). Hieruit blijkt dan ook dat u wel degelijk vertrouwd bent met de Franstalige regio te Kameroen (cfr. Douala) en u zelfs gedurende een aantal jaren te Douala zou hebben gewoond. Wat betreft uw verklaringen dat u te Douala éénmalig in juni 2002 gedurende een drietal dagen zou zijn gearresteerd door de gendarmerie/politie, kan er worden opgemerkt dat er reeds eerder uitgebreid werd gemotiveerd dat er uit dergelijke éénmalige toevallige arrestatie in juni 2002 te Douala geen systematische en doelgerichte vervolging door de Kameroense autoriteiten (te Douala) jegens uzelf worden afgeleid. Zoals reeds eerder vermeld, wist u in dit kader ook niet aannemelijk te maken dat de dato november 2022 – en aldus maar liefst 20 jaar na de door u aangehaalde arrestatie te Douala van juni 2002 – de fotokopie van uw identiteitskaart en/of uw dossier nog steeds door de Kameroense autoriteiten zou worden bijgehouden, temeer daar dit een éénmalige willekeurige arrestatie zou hebben betroffen waarbij u na drie dagen onder borg gewoonweg terug zou zijn vrijgelaten. Ook dat u bij een terugkeer van Europa naar Kameroen, als Anglofoon, zal worden beschuldigd vanuit Europa de oorlog te Kameroen te hebben gesponsord en er bij aankomst op de luchthaven alsnog in de gevangenis zou kunnen belanden, wist u allesbehalve aannemelijk te maken. Een mogelijke arrestatie te Kameroen jengens uzelf na een terugkeer bleef dan ook louter hypothetisch en kon nergens enige objectieve grond vinden. Betreffende uw bewering dat het in Douala niet gemakkelijk zou zijn om er een job te vinden [indien iemand Engels zou spreken, zouden ze deze persoon immers een "fool" of "Biaffra" noemen, een Engelstalige zou er aldus zijn best moeten doen om zich er te integreren en Frans te spreken, anders zou een job vinden zeer moeilijk zijn en voor u persoonlijk zou het een tijdje hebben geduurd om Frans te leren, u zou immers nooit in de Franse zone zijn geweest en Anglofonen zouden er niet werken doch zouden er alleen mogen kuisen (cgvs p. 8-9 en 20)], kan er worden opgemerkt dat u zelf heeft verklaard in Douala effectief te hebben gewerkt, u zou er immers hebben gewerkt in een plaats waar er schepen zouden worden gebouwd, u zou er schepen hebben dienen te verven via zandstralen, u zou er ook als elektricien hebben gewerkt bij mensen thuis (cgvs p. 8). U gevraagd om alle bezwaren die u zou hebben om naar Kameroen terug te keren en u in Franstalig Kameroen te vestigen, op te lijsten, gaf u het volgende aan: "Ik ken er niemand, dat is het eerste. Tweede, wat er aan de hand is nu, geen familie hebben, geen echte familie, het gebeurt niet. Je hebt familie nodig. Om enkele maanden te blijven, uw leven te kunnen opbouwen. Ik wil niet in de

Franse zone blijven, ik weet waar ik door ging, ik wil niet blijven in de Franse zone. Als de oorlog gedaan is, en ik naar Zuid Kameroen wil, ja, maar nu met de oorlog is het heel moeilijk” (cgvs p. 20). Voor wat betreft het feit dat u geen vrienden noch familie in Franstalig Kameroen zou hebben, kan er worden opgemerkt dat u niet dienstig weet te verklaren waarom u zich als 43-jarige man – die in Douala reeds zou hebben gewoond en gewerkt gedurende enkele jaren – niet op zelfstandige wijze in het Franstalige gedeelte zou kunnen vestigen teneinde uw leven er op te bouwen. Dat het er vroeger “anders” zou zijn geweest, gezien u er een tijdje bij uw oudere broer zou hebben gewoond en uw broer toen in de “Douala Central Prison” zou hebben gewerkt (cgvs p. 21), weet niet te verklaren waarom u er uw leven alleen op zelfstandige basis niet zou kunnen opbouwen. U gaf overigens zelf aan wel enkele mensen – oorspronkelijk uit uw dorp afkomstig - te kennen die woonachtig zouden zijn te Douala, u zou ook enkele personen in Yaoundé kennen (cgvs p. 20). Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins aan dat u als 43-jarige man – die overigens eerder in het Franstalige gedeelte (cfr. Douala) zou hebben gewoond en gewerkt – zich onmogelijk in het Franstalige gedeelte te Kameroen zou kunnen vestigen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. U corrigeerde in dit kader enkel de namen van de door u genoemde steden en dorpen: “van Tape Etube naar Nyasoso: Mpako en Bendonume”, “van Nyasoso naar Tombel: Mbulle, Nsuke, Mbuo, Nsuke, Ngab”, “van Tombel naar Kumba: CDC Camps 2, Mile 20, Mile 19, Mile 18, Ebonji, Etam1, Etam2, Teka, Bakossi Camp, Mabanda”. “Van Kumba naar Buea: Ediki, Balangi, Bombe Bakundu, Malende, Yoka, Muyuka, Ekona, Mile 17”, “Van Buea naar Douala: Mile 17, Mile 16, Mile 14, Mutengene, Likomba, Tiko, Miselele, Penja, Mungo Bridge, Yato, Bekoko, Bonberi”, “Van Douala naar Loam: Bonaberi, Bekoko, Souza, Mbanga en Njombe”. Deze correcties voor wat betreft door u genoemde dorpen en steden weten verder bovenstaande opmerkingen niet om te buigen.

Er kan ten slotte voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat uw ex-partner D.I. en uw beide dochters C. en O. van een onbepert verblijf in België genieten. Voor wat betreft het door u aangehaalde element dat u zich in België zou hebben geïntegreerd en uw beide kinderen op legale wijze alhier zouden verblijven en zij u hier nodig zouden hebben, u met uw huidige partner V.D. – de Belgische nationaliteit hebbend – zou samenwonen alhier en zij uw hulp nodig zou hebben (cgvs p. 3 en 14), kan er worden opgemerkt dat u hiervoor de geijkte procedures dient te volgen en dit niet onder de bevoegdheid van de Belgische asielinstanties valt. Dat u er niet zou in slagen om een status in het kader van gezinshereniging te verwerven, gezien u en uw ex-partner I. volgens de Belgische overheid nog zouden gehuwd zijn, hoewel dit naar uw mening evenwel niet het geval zou zijn (cgvs p. 3-5), weet niets te veranderen aan het feit dat u zich in orde dient te stellen met de voorwaarden gesteld door deze gangbare procedures.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- Artikelen 48/3 tot en met 48/5 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de Status van vluchtelingen 31 januari 1967;
- De Asielkwalificatierichtlijn 2011/95/EU.

Verzoeker herneemt de feiten en legt het arrestatiebevel neer dat werd uitgevaardigd tegen hem alsook een medisch attest dat zijn verwondingen staat ten tijde van de gebeurtenissen. Er wordt in het medisch verslag geconcludeerd dat verzoeker door de politiediensten werd mishandeld. Ten gevolge van deze

verwondingen heeft verzoeker op de intensieve zorgen gelegen. Er kan bezwaarlijk gesproken worden van een “*éénmalige willekeurige arrestatie en driedaagse opsluiten — met vervolgens vrijheid op borg*”. Er zat duidelijk meer achter, gelet op de ernstige foltering en waarvan verzoeker op heden nog steeds de gevolgen draagt.

Dat verzoeker maar eenmaal zou zijn gearresteerd, neemt niet weg dat hij wel degelijk gevaar liep en nog steeds gevaar loopt als hij zou terugkeren naar Kameroen. Dit betrof geen toevallige arrestatie, doch een vergeldingsactie tegenover Engelstalige Kameroense inwoners. Verzoeker heeft een lidkaart van de SDF en wordt dus zeker gevisieerd door de autoriteiten (verzoekschrift, stuk 4).

Verzoeker stelt dat de situatie in Kameroen is verergerd en verwijst naar landeninformatie van HRW. Verzoeker benadrukt het gevaar voor Engelstalige terugkeerders naar Kameroen (verzoekschrift, stuk 4). Aangaande verzoekers eerdere misleidingen, stelt verzoeker dat dit niets zegt over de geloofwaardigheid van de aangehaalde motieven in het kader van de tweede asielaanvraag.

Verzoeker heeft voldoende stukken aangeleverd die de waarheid van het door hem aangehaalde verhaal bevestigen. Bovendien kunnen uit zijn verklaringen ook geen tegenstrijdigheden worden afgeleid.

Het is verkeerd om de geloofwaardigheid van verzoeker zijn vluchtverhaal *a priori* in twijfel te trekken, door een eerdere jeugdzonde van verzoeker.

Voorts stelt verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming.

De bestreden beslissing vermeldt helemaal niets omtrent de objectieve gegevens van het land van herkomst zodat het maar zeer de vraag is of ter zake enig onderzoek werd gevoerd.

Zonder meer wordt beslist dat in verzoeker zijn concreet geval een intern vluchtalternatief mogelijk is en dat hij zich kan vestigen in het Franstalige gedeelte van Kameroen.

Dienaangaande verwijst verzoeker naar hetgeen hierboven uiteengezet werd en het feit dat hij als Engelstalige in het Franstalige deel van Kameroen geen veilig leven kan leiden. Verzoeker verwijst hierbij naar de landeninformatie van HRW.

2.1.2. Stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

- “2. Medisch attest dd. 10.06.2002 + vrije vertaling;
- 3. Aanhoudingsbevel dd. 18.06.2003;
- 4. Rapport Human Rights Watch dd. 10.02.2022.”

2.1.3. Op 5 juni 2023 legde de commissaris-generaal een aanvullende nota neer met daarin de volgende landeninformatie:

- COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio’s: veiligheidssituatie” van 20 februari 2023 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun._regions_anglophones._situation_securitaire_20230220.pdf).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker opgeworpen vrees daar hij jarenlang de Belgische instanties bewust heeft misleid met foutieve identiteitsgegevens (i), hij tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande zijn asielrelaas (ii) en de door verzoeker beschreven vervolging geenszins blijkt geeft van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade (iii).

Verzoeker doet met zijn verweer geen afbreuk aan deze terechte vaststellingen.

Aangaande de misleiding van verzoeker, werd door de bestreden beslissing uitvoerig beschreven hoe verzoeker bij aankomst in België in 2003 tot minstens 2011 verscheidene valse identiteiten heeft aangewend. De Raad merkt nog op dat uit de door verzoeker neergelegde documenten blijkt dat hij tot zeker 2016 een valse identiteit gebruikte tegenover de Belgische instanties (documenten verzoeker, stuk 5, nr. 18). Verzoeker wendde naast frauduleuze verklaringen ook valse documenten aan, hetgeen tevens terecht wordt vastgesteld door de bestreden beslissing. De Raad is van oordeel dat dit manifeste, voortdurende bedrog een uiterst negatieve weerslag heeft op de geloofwaardigheid van verzoeker. De vaststelling dat verzoekers verklaringen geheel of toch grotendeels ficties waren kan in het kader van verzoekers onderhavig verzoek dan ook niet worden opzijgezet. Immers, van een verzoeker om internationale bescherming wordt verwacht dat hij zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. De Raad merkt nog op dat het loutere feit dat verzoeker op aanraden van derden bedrieglijke verklaringen aflegde, zijn manier van handelen niet kan vergoelijken. Verzoeker werd bij aanvang van de procedure immers aangemaand de waarheid te vertellen en werd gedurende de procedure bovendien bijgestaan door een advocaat. Verzoeker is dan ook zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt. De Raad is bovendien van oordeel dat bij een verzoek van iemand die zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er de internationale bescherming te verkrijgen, inherent het vertrouwen verbonden is in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt. Het manifest misleidend karakter van verzoekers verklaringen doet dan ook afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid.

Waar verzoeker nog opmerkt in zijn verzoekschrift dat het een 'jeugdzonde' betreft merkt de Raad op dat verzoeker rond de 25 jaar moet zijn geweest bij aankomst in België en in 2016, toen verzoeker nog steeds een valse identiteit aanwendde, zeker 36 jaar oud was. Verzoekers verweer is dan ook allerminst ernstig.

Verzoeker betoogt verder in zijn verzoekschrift dat hij thans documenten neerlegt die zijn verklaringen kunnen staven. In de eerste plaats legt verzoeker een medisch attest neer waarin verzoekers verwondingen ten gevolge van zijn detentie worden beschreven. De Raad merkt hier vooreerst bij op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat het niet mogelijk was om zulke documenten te verkrijgen. Er zou geen dossier over bestaan, daar niets werd bijgehouden (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 17). Nog is het opmerkelijk dat verzoeker dit document nu pas kan neerleggen, daar hij bijna 20 jaar de tijd had om zich voor te bereiden op het persoonlijke onderhoud, doch zulks document niet werd voorgelegd. Er wordt geen enkele verklaring wordt gegeven waarom hij zo lang heeft gewacht om dit voor te leggen. Het heeft er dan ook alle schijn van dat dit geen authentiek document betreft, doch een vervalsing teneinde verzoekers weinig geloofwaardige verklaringen te versterken. Ter volledigheid merkt de Raad op dat een arts enkel de aard van de verwondingen kan vaststellen, doch niet de oorzaak hiervan. Ten overvloede merkt de Raad nog op dat verzoeker reeds in het verleden een veelvoud aan vervalste documenten heeft aangewend. Gelet op het voorgaande, kan aan het medisch attest geen enkele bewijswaarde worden gehecht.

Nog zou verzoeker een arrestatiebevel voorleggen van 18 juni 2002, dit zijnde de periode dat verzoeker in de problemen kwam met de politie. Verzoeker zou hiermee zijn opgeroepen ter zitting voor de behandeling van de feiten waarvan verzoeker beschuldigd werd. De Raad merkt echter op dat het document gedateerd is op 18 juni 2003, een jaar na verzoekers problemen en toen hij al zeker zes maanden Kameroen had verlaten. Dat verzoeker klaarblijkelijk een fout gedateerd document neerlegt is niet ernstig en doet geheel afbreuk aan de beweemde authenticiteit van dit document. Voorts merkt de Raad op dat verzoeker geen enkel gewag maakte van een arrestatiebevel of een zitting. Verzoeker stelde expliciet dat hij nergens van werd beschuldigd (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 16). Verzoeker verklaarde dat hij na zijn arrestatie geen verdere problemen kende (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 17). Er wordt opnieuw geen enkele verklaring gegeven waarom hij zo lang heeft gewacht om dit document voor te leggen. Daarbij is het laattijdig aanhalen van zulks element, hetgeen een belangrijk aspect zou uitmaken van zijn beweemde vervolging, niet ernstig.

Ten overvloede merkt de Raad opnieuw op dat verzoeker reeds in het verleden een veelvoud aan vervalste documenten heeft aangewend. Gelet op het voorgaande kan er ook aan dit arrestatiebevel geen enkele bewijswaarde worden toegekend.

De bestreden beslissing merkt terecht op dat verzoekers eenmalige arrestatie geenszins erop wijst dat hij het slachtoffer was van een systematische vervolging. Temeer daar verzoeker verder geen problemen kende. Nog merkt de bestreden beslissing terecht op dat gezien het grote tijdsverloop sinds verzoekers

arrestatie, het niet aannemelijk is dat verzoekers gegevens werden bijgehouden door de Kameroense autoriteiten. Verzoeker stelt dat hij wel degelijk het slachtoffer was van gerichte vervolging en nog steeds een risico loopt vanwege zijn politieke affiliatie. Het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal kan echter geen afbreuk doen aan de voormelde, aan verzoekers verklaringen verbonden vaststellingen, noch aan de hieraan verbonden conclusies. Verzoeker dient deze motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten of gegevens te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, doch blijft hiertoe in gebreke. Waar verzoeker nog stelt dat hij een partijkaart heeft van de SDF, merkt de Raad op dat verzoekers kortstondige politieke activiteiten 20 jaar geleden plaatsvonden. Verzoeker toont op geen enkele wijze aan dat hij sindsdien iets van politieke activiteiten heeft ontplooid. Bijgevolg kan verzoeker bezwaarlijk worden beschouwd als een actief lid van de SDF. Voor wat de perceptie door de autoriteiten betreft, kan worden verwezen naar de terechte vaststellingen van de bestreden beslissing waar deze stelt dat het niet aannemelijk is dat de Kameroense autoriteiten nog weet zouden hebben van verzoekers arrestatie.

Waar verzoeker nog verwijst naar het gevaar dat Engelstalige terugkeerders lopen bij een terugkeer naar Kameroen, treedt de Raad de bestreden beslissing bij waar deze op basis van landeninformatie tot de conclusie komt dat Engelstaligen die terugkeren na een verblijf in België of Europa geenszins op systematische basis problemen kennen. Enkel personen met een crimineel verleden of met politieke activiteiten tegen de staat zouden problemen kunnen ondervinden met de Kameroense autoriteiten bij terugkeer. De door verzoeker neergelegde landeninformatie werpt hier geen ander licht op. Zoals hierboven echter reeds werd geëxpliciteerd, maakt het lange tijdsverloop het zeer onwaarschijnlijk dat de Kameroense autoriteiten weet zouden hebben van zijn arrestatie.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit een ongeloofwaardig relaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing motiveert op dit punt het volgende:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus “Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire.” dd. 19 november 2021) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door

zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala/ Yaoundé waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precare omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Franstalig Kameroen vestigt. U gaf immers zelf aan dat u zich na uw secundaire studies in Douala zou hebben gevestigd, u zou er hebben gewerkt in een plaats waar er schepen zouden worden gebouwd, u zou er schepen hebben dienen te verven via zandstralen, u zou er ook als elektricien hebben gewerkt bij mensen thuis (cgvs p. 8). U zou er ongeveer vanaf 1998-1999 tot 2003 zijn geweest (cgvs p. 8). Hieruit blijkt dan ook dat u wel degelijk vertrouwd bent met de Franstalige regio te Kameroen (cfr. Douala) en u zelfs gedurende een aantal jaren te Douala zou hebben gewoond. Wat betreft uw verklaringen dat u te Douala éénmalig in juni 2002 gedurende een drietal dagen zou zijn gearresteerd door de gendarmerie/politie, kan er worden opgemerkt dat er reeds eerder uitgebreid werd gemotiveerd dat er uit dergelijke éénmalige toevallige arrestatie in juni 2002 te Douala geen systematische en doelgerichte vervolging door de Kameroense autoriteiten (te Douala) jegens uzelf worden afgeleid. Zoals reeds eerder vermeld, wist u in dit kader ook niet aannemelijk te maken dat de dato november 2022 – en aldus maar liefst 20 jaar na de door u aangehaalde arrestatie te Douala van juni 2002 – de fotokopie van uw identiteitskaart en/of uw dossier nog steeds door de Kameroense autoriteiten zou worden bijgehouden, temeer daar dit een éénmalige willekeurige arrestatie zou hebben betroffen waarbij u na drie dagen onder borg gewoonweg terug zou zijn vrijgelaten.

Ook dat u bij een terugkeer van Europa naar Kameroen, als Anglofoon, zal worden beschuldigd vanuit Europa de oorlog te Kameroen te hebben gesponsord en er bij aankomst op de luchthaven alsnog in de gevangenis zou kunnen belanden, wist u allesbehalve aannemelijk te maken. Een mogelijke arrestatie te Kameroen jengens uzelf na een terugkeer bleef dan ook louter hypothetisch en kon nergens enige objectieve grond vinden. Betreffende uw bewering dat het in Douala niet gemakkelijk zou zijn om er een job te vinden [indien iemand Engels zou spreken, zouden ze deze persoon immers een "fool" of "Biaffra" noemen, een Engelstalige zou er aldus zijn best moeten doen om zich er te integreren en Frans te spreken, anders zou een job vinden zeer moeilijk zijn en voor u persoonlijk zou het een tijdje hebben

geduurd om Frans te leren, u zou immers nooit in de Franse zone zijn geweest en Anglofonen zouden er niet werken doch zouden er alleen mogen kuisen (cgvs p. 8-9 en 20)], kan er worden opgemerkt dat u zelf heeft verklaard in Douala effectief te hebben gewerkt, u zou er immers hebben gewerkt in een plaats waar er schepen zouden worden gebouwd, u zou er schepen hebben dienen te verven via zandstralen, u zou er ook als elektricien hebben gewerkt bij mensen thuis (cgvs p. 8). U gevraagd om alle bezwaren die u zou hebben om naar Kameroen terug te keren en u in Franstalig Kameroen te vestigen, op te lijsten, gaf u het volgende aan: "Ik ken er niemand, dat is het eerste. Tweede, wat er aan de hand is nu, geen familie hebben, geen echte familie, het gebeurt niet. Je hebt familie nodig. Om enkele maanden te blijven, uw leven te kunnen opbouwen. Ik wil niet in de Franse zone blijven, ik weet waar ik door ging, ik wil niet blijven in de Franse zone. Als de oorlog gedaan is, en ik naar Zuid Kameroen wil, ja, maar nu met de oorlog is het heel moeilijk" (cgvs p. 20). Voor wat betreft het feit dat u geen vrienden noch familie in Franstalig Kameroen zou hebben, kan er worden opgemerkt dat u niet dienstig weet te verklaren waarom u zich als 43-jarige man – die in Douala reeds zou hebben gewoond en gewerkt gedurende enkele jaren – niet op zelfstandige wijze in het Franstalige gedeelte zou kunnen vestigen teneinde uw leven er op te bouwen. Dat het er vroeger "anders" zou zijn geweest, gezien u er een tijdje bij uw oudere broer zou hebben gewoond en uw broer toen in de "Douala Central Prison" zou hebben gewerkt (cgvs p. 21), weet niet te verklaren waarom u er uw leven alleen op zelfstandige basis niet zou kunnen opbouwen. U gaf overigens zelf aan wel enkele mensen – oorspronkelijk uit uw dorp afkomstig - te kennen die woonachtig zouden zijn te Douala, u zou ook enkele personen in Yaoundé kennen (cgvs p. 20). Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins aan dat u als 43-jarige man – die overigens eerder in het Franstalige gedeelte (cfr. Douala) zou hebben gewoond en gewerkt – zich onmogelijk in het Franstalige gedeelte te Kameroen zou kunnen vestigen."

De gemaakte beoordeling is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen. De mensenrechtenrapporten die bij het verzoekschrift worden gevoegd, alsook de aanvullende nota van de commissaris-generaal, werpen geen ander licht op deze beoordeling, aangezien de informatie dezelfde is, dan wel in de lijn ligt van de landeninformatie waarop de bestreden beslissing steunt.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Kameroen een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP